

- Lesní a zemědělské ekosystémy: adaptivní přístupy k managementu.
- Přirozené a restaurované krajiny: jejich funkce a služby jako objekt problémově orientovaných věd.
- Otevřená krajina pro výrobu potravin a energie: Jak řešit střety s cíli ochrany přírody?
- Přízpusobení a funkční správa vodních zdrojů při změně využívání krajiny.

Z dalších řečníků demonstroval zajímavé přemostění myšlenkového světa ekologů a ekologů Almo Farina, profesor ekologie na italské univerzitě v Urbinu, zároveň autor řady učebnic využívaných v aktuálně přednášené ekosystémové a krajinné ekologii u nás. Jeho příspěvek nesl název *Obecná teorie zdrojů jako nástroj k propojení ekologie a ekonomiky*. Na to navázal český ekologicky orientovaný ekonom Josef Seják z Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem s konceptem oceňování přírody transformovaným převážně z německého prostředí: *Integrace biotopových a ekosystémových služeb a hodnot do krajinného managementu*. V kontextu klimatických změn zasahujících Evropu se nesly příspěvky Roberta Bunce z někdejšího britského Institutu terestrické ekologie a profesora ekologie na univerzitě v Lancasteru nebo Roberta H. G. Jongmana z holandské výzkumné instituce Alterra, především o využití různorodých ekologických dat na evropském kontinentu. Oba jsou hlavními autory systému klasifikace, mapování a dlouhodobého monitoringu změn ekotopů Evropy, na němž jsme se v rámci projektu BioHab 5. rámcového projektu EU také podíleli.

Namátkou z dalších tematických bloků: souvislosti mezi problémovými okruhy krajinné ekologie a ekologie obnovy konkretizoval Karel Prach z Jihočeské univerzity, stupeň současného poznání v komplexních odpovědích druhů v krajině na měnící se klima uvedl Neil Mitchell z novozélandské univerzity v Aucklandu, Éva Konkoly-Gyuró z univerzity v Budapešti se podělila s účastníky o výsledky výzku-

mu, jak se ekologické sítě v krajině mění v čase a prostoru. Dalo by se pokračovat pestrostí subtémat od modelování rizikových faktorů třeba v agroekologii či hydrologii krajiny přes vstup bioenergetické produkce do územního plánování po analýzu ekologických nik ve vztahu k obnově fluvialních krajiny za probíhající klimatické změny. Směs teoretických i do praxe směřujících námětů docela dobře obnažila chybějící články i komunikační spoje mezi disciplínami.

Kromě sympoziálních bloků přednášek bylo v podvečer prvního konferenčního dne představeno téměř 70 plakátových sdělení, přičemž po celou dobu konání akce se hlasovalo o nejzdařilejší trojici posterů. Vítězem soutěže se stal slovenský kolega Peter Bauš, který představil analýzu dostupnosti městských parků v Bratislavě, na druhém místě se umístil Mizuki Tomita z Japonska s precizní studií struktury porostů na území chrámového komplexu Angkor v Kambodži, třetí místo obsadil Vilém Pechanec s tématem hodnocení změn krajiny pomocí analýzy ekotonů coby indikátorů krajinné struktury. Vyhlášení výsledků soutěže na galavečeru v prostředí výnného sklípku v Hustopečích představovalo příjemnou společenskou tečku.

Vítaná byla účast tří bývalých ministrů životního prostředí, a to Ladislava Mika a Rut Bízkové z ČR, ze Slovenska to byl Ladislav Miklos, který je zároveň dlouholetým aktérem v krajinně-ekologických univerzitních studiích na Slovensku a v r. 2009 byl zvolen předsedou čerstvě založené celoevropské větve IALE.

Tematické exkurze během konference směřovaly na Novomlýnské nádrže, transregionální síť biokoridorů Velatice-Horákov, do biosférické rezervace Dolní Morava a do obcí Hostětín a Tvarožná Lhota (ekologizovaná správa venkova) nedávno navštívených exkurze princem Charlesem. Postkonferenční exkurze (Průhonický park UNESCO, sídlištní suburbium, CHKO Český kras – Karlštejsko) vedli pracovníci

a doktorandi PřF UK v Praze, jakož i pracovníci ochrany přírody nebo Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i.

Ty nejlepší z přednesených příspěvků budou otištěny v časopise s mezinárodní redakční radou *Journal of Landscape Ecology* vydávaném v České republice a dále v časopise *Ecological Indicators* z Německa. Bezprostřednost setkání, jaká je vlastní typické vědecké konferenci, ovšem přinesla mnoha lidem, zejména mladým, možnost navázat nové prospěšné kontakty, čerstvou inspiraci v námětech, přísliby mezinárodních a mezioborových spoluprací nebo domluvy o spoluautorství.

Závěrem je na místě připomenout také oborový odkaz významných osobností, které působily na obou hlavních hostitelských institucích – v případě LDF Mendelovy univerzity bezesporu Aloise Zlatníka, zakladatele stanovištně-typologické školy aplikované v tuzemském lesnictví a spoluautora biogeografického členění bývalého Československa, a v případě Přírodovědecké fakulty UK Vladimíra Krajinu, který po vynucené emigraci do Kanady vytvořil na Univerzitě Britské Kolumbie ve Vancouveru biogeoklimatickou zonaci krajiny kontinentu, která mimo jiné ekologizovala kanadské lesnictví a zabránila zdevastování převážně lesního území země (poslední Krajinův žák Karel Klinka působící ve Vancouveru patřil mezi pozvané řečníky konference, ale bohužel se nemohl zúčastnit). Busta V. Krajiny na budově PřF UK v Benátské ulici a po něm pojmenovaná posluchárna uvnitř připomínají potřebnost přesahů úzkých specializací a rozhledu. Oba jmenovaní prošli ve své kariéře od hladiny taxonomické přes ekologii společenstev na krajinnou úroveň; A. Zlatník a Krajinův žák Emil Hadač zpracovávali ve vzájemném kontaktu dotýkající se území Moravy a východních Čech, když vznikalo fyto geografické členění ČR pro účely edice *Květeny ČR* v poslední čtvrtině 20. stol. – případ svého druhu rovněž krajinně-ekologické typologie a regionalizace.

Přírodní fenomény a zajímavosti západních Čech

Publikace je souborem 7 článků, které se věnují vybraným geologickým, ekologickým, botanickým a zoologickým fenoménům nejzápadnějších Čech. Cílem bylo přehledně popsat, čím jsou tyto fenomény výjimečné, přiblížit způsoby jejich studia, seznámit s dosavadním stavem poznání a ukázat místa, kde se s nimi v západních Čechách můžeme setkat. Autoři přispěvků přináší podrobné informace o klíčových místech historie Chebské pánve (P. Rojčík), Mnichovských hadcích (P. Tájek), fenoménu starých svědeckých stromů na místech zaniklých obcí (J. Michálek), vzácném pastevním druhu hořečku drsném Sturmově (J. Brabec), populacích celoevrop-

sky chráněného hnědáka chrastavcového (K. Zimmerman, V. Hula, Z. Fric a M. Konvička), nejzápadnější lokalitě sysla obecného v Evropě (J. Matějů a P. Schnitzero-vá) a životě západočeských populací bobra evropského (P. Cehláriková). Články obsahují zasazení daného fenoménu do evropského kontextu (historické a současné rozšíření, populační biologie a ekologie) a bohatou fotografickou dokumentaci jevů, biotopů, rostlin a živočichů.

Mezi lesy, o. s., Prostiboř a Muzeum Cheb, 2010 (www.muzeumcheb.cz), 128 str.
Doporučená cena 60 Kč

